

Rebekka-bladet

Trykt som manuskript for ordensmedlemmer.

Nr. 12 — 2. årgang

Utgitt av Det Norske Rebekkaråd av I. O. O. F.
Eksp.: Stortingsgt. 28

1. desember 1947

Utgis med et 4-sidig nummer den første i hver måned. Abonnementsprisen utenfor Norge er kr 4,00 pr. år. Annonsepriser etter avtale. - Såvel annonser som artikler og notiser må innsendes innen den 15de i hver måned.

Ettertrykk av nærværende blads artikler uten Storlogensgodkjennelse forbudt for andre enn den offisielle Odd-Fellowpresse

Minneloge.

Mandag den 3. november holdt de tre Rebekkaloger i Oslo den årlige minneloge, som denne gang var helt viet vår avdøde str. Ex. Rådspresident Signe Mohn.

Salen var vakker pyntet, og det var en høytid over minnelogen som var betagende. O.M. i loge Caritas, str. Anna Durban ledet minnelogen på en vakker og verdig måte, og vi hadde den glede å ha str. Rådspresident som Ex.m.

Str. Dagny Constance Knutsen sang deilig og alle var grepet av stundens skjønnhet og alvor.

Str. O.M. holdt en vakker tale over avdøde, minnet om hennes store interesse og den store innsats hun hadde gjort for Ordenen, hennes varme hjerte og hjelpsomhet mot alle, og bragte henne tilslutt en innerlig takk for alt hun hadde gjort og vært for Rebekkainstitusjonen, og lyste fred over hennes minne.

Jul.

Anna Flo, «De syv stjerner», holdt som O.M. denne talen ved en juleloge:

Jul kaldtes den blot eller offerfest som våre forfedre i hedenskapens tid feiret midtvinternatten.

Det var også en lysets fest i glede over at solen vendte og etter hvert gjorde dagene lysere og lengre.

Julen og mørketiden var forbunden med megen overtro. Grunnforestillingen var at overnaturlige vesener hadde stor makt over menneskene i årets mørkeste tid. Således trodde man at julenatten vendte de døde tilbake til sin gamle bolig.

Alle andre «vetter» måtte holdes borte fra folk og fe ved tjærekors over dørene. Der ble satt ut mat på de såkalte «vettehauger» for på den måte å holde seg til venns med «vettene» eller «tussene» som de også kaltes.

Forsømte man denne oppmerksomhet gikk det utover gårdens avling og folkenes helse og hell.

Mest fryktet man de store tog av overnaturlige vesener som drog fra gård til gård for å stjele øl og mat, undertiden tok de også folk med seg.

Til julen hørte også megen øldrikkning, og juleølet var det beste og sterkeste. I Norge påla loven hver bonde med minst 6 kuer å brygge en viss mengde øl og holde

julegilde, og så ble der spist og drukket hos hverandre 20 dager tilende.

I den første kristne tid ble midtvinterfesten henlagt til 6. januar eller som den ble kalt «Hellige tre kongers dag» til minne om vismennenes tilbedelse og Jesu dåp, senere også til minne om Jesu fødsel.

Da kirken ble statskirke ble det store spørsmål: «Hva skal vi gjøre med de gamle, populære religiøse fester fra hedenskapets tid?» Skal vi utrydde dem eller skal vi søke å gi nytt kristelig innhold i de gamle former? Kirken valgte den siste fremgangsmåte og slik oppsto vår julefest som en sammensmeltning av den gamle, førkristelige natur og lysfest og den kristelige epifaniafest.

Tyskland var det første land som innførte skikken med juletre. Det var omkring år 1700.

I året 1800 fikk det innpass i Danmark og omkring 1850 ble bruken av juletre alminnelig i norske byer.

Først var det som Mai-treet symbol på naturens livskraft, men grunnen til dets utbredelse i senere tid er den kristne omtydning til livets tre.

Juletreet har således ikke noen gammel tradisjon hos oss, men det er blitt oss en overmåte kjær tradisjon.

Det tente strålende juletre står som et symbol på julens førkristelige og våre kristelige tradisjoner.

Treet er naturens livskraft, lysene er solens lys og stjerne i toppen viser hen til hin stjerne i østen.

Juletreet er også blitt oss et kjærlighetens symbol. Kjærlighet fra Gud og kjærlighet mellom menneskene. Om treet samles vi i barnlig glede, i sang og toner. Om det rekker vi hinannen hånden og lover: å elske hverandre. Ikke ved noen høytid får det gode hos menneskene bedre uttrykk enn ved juletid. Hjertet er varmt og hånden åpen.

Det er ikke bare slekt og venner som blir gledet og tenkt på, men også alle dem som har det mindre bra og de som er kommet på livets skyggeside.

Julen er fremfor noen annen høytid en hjemmenes fest og juletreet det strålende midtpunkt.

Fra det utgår våre skjønneste barndomsminner og til det går våre tanker tilbake.

Men det er ikke bare i hjemmene juletreet er julens glanspunkt, men også der hvor menneskene bør sammen: ombord i våre skip, i våre hospitaler, sykehus, gamle hjem, herberger og fengslene. Juletreet står der som et felles

REBEKKA-BLADET

Utgitt av Det norske Rebekkaråd av I.O.O.F

Redaksjon og ekspedisjons adresse:
Stortingsgt. 28, Oslo.

Rebekkabladet

kan nå se tilbake på 1 års beståen, idet vi nå sender ut nr. 12. Det har jo vært endel vanskeligheter den første tid, som vi også var forberedt på, men med litt overbærenhet fra alle kan vi vel si at det har gått nokså bra. Den meddelelsen fra br. Stor-Sire, hvor han sier at han har besluttet at det skal være et Rebekkabladd, gjorde jo også sitt til at all diskusjon om bladet bortfalt.

Det har vært mange ting som har interessert søstrene i det forløpne år. Vi nevner endel:

Det utførlige og vakre referat fra loge Pax 25 års jubileum var vel like hyggelig å lese, både for søstre som hadde vært tilstede der, som for oss som ikke hadde anledning til å være med.

Slik var det også med referatet fra loge «De syv stjerner», det gledet oss alle. Så hadde vi br. Stor-Sires innberetning til den norske Storloge for terminen 24. 9. 1936 til 1. 7. 1946. Den innberetningen er vel et av de mest interessante og viktige dokumenter i Ordenens historie i Norge, og vi er br. Stor-Sire dypt takknemlig for den eminente måte hvorpå han ivaretok Odenens interesse i den for alle så vanskelige tid.

Igen hadde vi et referat fra en jubilerende loge «St. Veronika», Alesund.

I samme nå hadde vi str. Rådspresidents tale ved åpningen av festmøtet i Alesund. Dette lærerike og tankevekkende foredrag var noe alle søstre skulle lese og sette seg inn i, både vi eldre og de yngre søstre, så vi var svært takknemlig for dette stoff i bladet.

Str. Exm. Flo ga oss et verdifullt manuskript i den vakre tale om avdøde br. Ex Stor-Sire Sam Johnson. Både historikken og de vakre ord var nettopp det bilde vi ønsket av vår avdøde br. Ex Stor-Sire.

Det kan nevnes flere ting, så som referater fra fester,

eie, har bud til alle, det vekker håp og glede, minner og tanker, som gjerne gir utløsning for meget som hadde ligget innefrosset.

Vi vet at veien er kjærlighet og den som følger kjærlighetens lov har liv og evig liv.

Mens tanken glir fram til vår egen julekveld, fanges den inn av stillheten fra hin Hellige natt og i et glimt et forjettende syn: en hærs-kare av alle jordens folkeslag og raser hånd i hånd, og fra det fjerne toner det: «Fred over jorden, menneske fryd deg, oss er en evig Frelser født.»

og andre tiltak, i det hele alt som logene har utrettet av kjærlighetsarbeid. Vi arbeider jo alle for ett mål, nemlig
å gjøre det gode.

Vi her i Oslo liker å se hva dere gjør i deres loger utover landet, og vel omvendt. Horisonten blir så meget videre, når vi samlet kan legge fram ideer — tiltak — arbeid og resultater — fra hele landet. Og til slutt vil vi takke for godt samarbeid, og ønske samtlige søstre en riktig god og velsignet jul, et godt nyttår med takk for det gamle.

Visitatorer.

(Fra Norsk Odd Fellow Blad).

I den uforglemmelige beretning om den barmhjertige samaritan, som vi alle minnes, heter det: Plei ham, og hva mere du måtte koste på ham, det skal jeg betale deg igjen, når jeg kommer tilbake.

Den barmhjertige samaritan påtar seg en 3-delt oppgave: 1) å dra omsorg for at den elendige blir pleiet vel, 2) å bekoste hans opphold i herberget, og 3) å komme tilbake for å holde rede på hvorledes det går med den syke.

Dissé plikter, som blir stillet oss for øye her, er alle brødres, og de gjelder ikke bare den innbyrdes broderkrets, men alle som trenger vår hjelp, og som faller i vår vei.

La oss si det straks: Sykebesøkene er blitt forsømt blant oss.

Brødre har ligget syke i uke- og månedvis, uten at man har fått rede på det, og uten at noen har besøkt dem. Selvfølgelig er her unnskyldende momenter: Man bor spredt, og kontakten mellom brødrene er ofte svak på grunn av f. eks. dårlig frammøte. Mange er også så bundet i sin livs- og kallsgjærning at de ikke får tid og anledning. Mange er også redd for å komme ukallet og ubeilelig. Og man vet ikke alltid hvorledes saken skal gripes an, og om man er den rette til å besøke den syke. Man vil gjerne være taktfull.

Som regel er våre brødre selvhjulpne både m. h. t. midler og forbindelser, så et sykebesøk fra eller til spiller en tilsynelatende liten rolle.

Men et rett sykebesøk bidrar til å knytte broderkjærlighetens bånd fastere mellom oss, og er ofte en livsinspirerende linje og derfor også en helbredende faktor i et sykdomsforløp, hvor det sjelelige spiller en meget stor rolle.

Vi må sette oss det mål at ingen bror kan ligge syk i noen tid hjemme eller på sykehus, uten at han blir besøkt. Det er ingen tvil om at manglende sykebesøk er en av grunnene til at br. mister interessen for logen og ikke får sine øyne opplatt for vår Ordens etiske verdier, hvilket er en av de største farer vi er utsatt for.

Når det gjelder sykebesøk blant utenforstående har vi

en av de største foreliggende sosiale oppgaver i vår tid — en oppgave hvis rette løsning vil sikre vår Orden en rett posisjon i det alminnelige omdømme, virke moralsk utviklende og modnende på våre brødre og tilføre vår Orden nye medlemmer og krefter.

Det som trenges i vår tid er den *personlige*, individuelle innsats og behandling. Den kollektive og sosialiserte hjelp som ytes i våre dager er bra nok. Men den mangler sjel. Og det er nettopp det sjelelige de syke og gamle og lidende spør etter, fordi de sårest trenger det. *Den personlige kontakt med livet og menneskene er et av de sykes aller største behov. Det lidende hjerte trenger å møte det levende og det elskende, det medmenneskelige hjerte.*

Vi peker på det store belegg for tiden på alle sykehus, gamlehjem, pleiehjem og sanatorier, — overalt ligger det ensomme, hjemløse og lidende mennesker, som vel i det ytre og materiale har det bra, men hvis hjerte hungrer etter kontakten med verden og livet utenfor sykehusets vegger. De er innenfor murene. Sykdommen har fengslet dem der.

Den forferdelige bolignød som vi nå lider under kaster sine skygger inn over pleiehjem og ikke minst over de lange ventelister som alle sykehus og sanatorier opererer med.

Den som har fått et innblikk i denne verden av sorg, trang og spykiske lidelser glemmer det ikke og sier — så sant han er en Odd-Fellow: *He må noe gjøres.*

Vi henstiller i dag til samtlige loger å oppnevne visitatorer, og skal senere gi en artikkel viet sykebesøk.

Odd Fellow bygningen.

Stortingsgata 28, Oslo.

Odd-Fellow-logene i Oslo hadde en årrekke sine lokaler i Kr. August gate 6. Men disse ble etter hvert for små, og strøket tilfredstilte heller ikke de fordringer som en verdensomspennende sammenslutning kunne ha krav på. Mann og mann imellom drøftedes husspørsmålet, og et utvalg ble nedsatt for å undersøke forskjellige projekter. Det var særlig det nye Rådhusstrøk som interesserte. Ordenens medlem Th. Brenni kom i forbindelse med Oslo kommune ved borgermester Hartmann, og dette resulterte i at utvalget ble interessert i den såkalte «Bestefarstomt», som i alminnelighet ble ansett for å være den best beliggende tomt i strøket, hvor Stortingsgata munner ut i Drammensveien, like mot parkbeltet mellom Stortingsbygningen og Slottet, og med Nationalteatret, Vikoria Terrasse og Universitetet som nære naboer, og de mektige Rådhusårnene som imponerende bakgrunn. Tomten ble kjøpt for kr. 610,— pr. kvadratmeter og kjøpekontrakt utstedt 23. januar 1931.

Men tomten var imidlertid for stor og for kostbar til kun å bebygges med en ordensbygning. Og man besluttet seg til å reise en moderne forretningsgård, hvis inntekter

med tiden kunne betinge en rimelig husleie for våre loger. Blakstad og Munthe Kaas ble antatt som utførende arkitekter, og $\frac{1}{5}$ Stortingsgaten 28, som ble stiftet 11. november 1932, undertegnet samme dag kontrakt med entreprenørfirmaet F. Selmer $\frac{1}{5}$ om oppførelsen av en bygning på «Bestefarstomten» for en samlet sum av kr. 3 800 000. Et år og en måned senere flyttet Den Norske Turistforening inn som første leieboer. Finansieringen av dette nybygg i en vanskelig tid og med en relativt liten startkapital er som et eventyr, den stillet de største krav til styrets forretningstalent, vurderingsevne, initiativ og forbindelser. Her gjaldt det ikke bare å tjene penger på spekulasjon, men å tilgodese og sikre vår Ordens interesser for denne og følgende generasjoner.

Den samlede lånekapital beløp seg ved byggets fullførelse til kr. 5 553 077. Byggekomitéen av 1931, d'hr. br. Johan Middelthon (formann), Th. Brenni, O. Hallan, Adolf Lie, Chr. Sand og H. Østreng, fortjener vår takk og beundring for sitt initiativ, sitt mot, sin energi, innsikt og dyktighet, og sist, men ikke minst for sin fremragende administrasjon av det hele. Styret består nå av advokat Joh. Middelthon (formann), murmester Harald Just, disponent Olaf Hallan, bestyrer Johs. Espelund, dekorasjonsmaler Karl Ruud, disponent Chr. Sand og advokat Harald Østreng.

I dette Bygg, «Odd-Fellow-bygningen», som dekker 2 365,70 kvadratmeter og har 9 etasjer (med kjelleretasjen), fikk O.F.-logene i Oslo sitt moderne og hyggelige hjem, som ble innvidd 17. februar 1934 av S.-S. Gustav Eriksen med deltakelse av ca. 500 ordensmedlemmer. I annen etasje — «the main floor» — disponerer Ordenen i dag 2 logesaler, lobby og en rekke selskapsværelser, med muligheter for utvidelser til klubbværelser, komitérom, selskapsaler og egen O.F.-kafé, — planer som forlengst hadde vært virkelighet i dag hvis ikke krigen var kommet, og tyskerne ikke hadde rekvirert bygningen og omdannet vår etasje for sine behov. Etter frigjøringen hadde styret et vanskelig oppryddings- og ominnredningsarbeid, og den store logesal ble som følge derav først tatt i bruk i mai i år.

Det avbrekk foretningsdriften av $\frac{1}{5}$ Stortingsgaten 28 led under krigen og de skader og tap tyskerne påførte vår Orden i rekvireringsperioden utbedres nå hurtig ved de gunstige leiekontrakter som selskapet opererer med. Og det vil forhåpentlig ikke vare lenge før besøkende kan gå opp de hvite marmortrapper til en hovedetasje som helt er disponert av vår Ordens lokaler.

ERINDRINGSLISTE

Den 26. november fylte str. Ellen Sletnes, sekr. i Rebekka Loge Pax 50 år.

Den 1. desember fyller str. Aslaug Hareide, medlem av Rebekka Loge nr. 9 Caritas, 50 år.

Den 4. desember fyller str. Gudrun Lassen medlem av Rebekka Loge nr. 4 Pax, 60 år.

Den 5. desember fyller Amalie Grønvik, medlem av Rebekka Loge nr. 6 St. Veronika, 60 år.

Den 5. desember fyller str. Olga Riiser ex.M. i Rebekka Loge nr. 9 Caritas 75 år.

Den 24. desember fyller st. Andrea Sanne, medlem av Rebekka Loge nr. 9 Caritas, 60 år.

Den 12. januar fyller str. Thora Jordan, medlem av Rebekka Loge nr. 5 De Syv Stjerner, 70 år.

Den 17. januar fyller br. Ex. S.S. Gustav Eiksen, 75 år.

Den 25. januar fyller str. Margit Davidsen, medlem av Rebekka Loge nr. 5 De Syv Stjerner, 65 år.

MØTER I DESEMBER

Rebekka Loge nr. 1 St. Sunniva, Oslo.
129121119 0 + 2

Rebekka Loge nr. 2 Urania, Oslo.
129121518,30 ≡ + 6. Julebord.

Rebekka Loge nr. 3 Vaar, Stavanger.
12912419 ≡ 20 — + 4,
129121819 ≡ 19,30 0 + 2 Veteranjuveltildeling.

Rebekka Loge nr. 4 Pax, Trondheim.
12912419,30 ≡ V.sekr. 20,30 0 + 1.

Rebekka Loge nr. 5 De Syv Stjerner, Bergen.
12912919,30 0 J □.

Rebekka Loge nr. 9 Caritas, Oslo.
12912819 0, 129122219 0 Julebord.

NYE KANDIDATER

Rebekka Loge nr. 2 Urania, Oslo.
50 26 20 — 24 44 48 34 52 — 60 36 20 34 34
24 52 34 — f. 8/7-1896 — 32 24 38 32.

Rebekka Loge nr. 3 Vaar, Stavanger.
50 26 20 — 52 18 60 38 54 60 — 50 26 44 44
24 — 58 43 52 38 38 60 34 — f. 31/1-1890 —
46 — 52 26 6 12.

50 26 20 — 58 32 26 48 46 44 38 54 — 48 20
54 36 20 34 54 24 52 34 — f. 13/3-1904 — 24
22 60 18 60 34 48 52 26.

Rebekka Loge nr. 4 Pax, Trondheim.
50 26 20 — 44 34 48 60 — 36 60 26 44 52 —
26 6 24 22 60 54 — f. 12/12-1897 — 22 26
32 34 54 46 42 52 36.

Rebekka Loge nr. 5 De Syv Stjerner, Bergen.
50 26 40 — 44 34 48 60 — 42 52 34 24 24 52
34 — f. 19/11-1888 — 58 52 26 48 52 34.

Rebekka Loge nr. 7 De hvite Liljer, Kristiansand.
50 26 20 — 26 34 54 44 — 26 20 20 54 — f.
27/8-1903 — 40 26 44 24 22 44 60 34 24 60
34 54 24.

50 26 6 40 56 34 — 26 20 22 46 — 22 52 38
38 56 50 24 56 34 — 40 26 44 24 22 44 60
34 24 60 34 54 24 — f. 12/11-1899 — 40 26
44 24 22 44 60 34 24 60 34 54 24.

50 26 20 — 60 38 44 34 52 — 60 34 54 26
56 60 6 26 58 52 56 40 — 50 38 60 60 22 46
52 — 40 26 44 24 22 44 60 34 24 60 34 54
24 — f. 10/4-1897.

Rebekka Loge nr. 9 Caritas, Oslo.

50 26 20 — 44 34 48 52 58 43 6 26 48 — 36
60 26 44 52 — 48 20 38 24 26 20 54 — f.
10/9-1884.

NYE MEDLEMMER

Rebekka Loge nr. 3 Vaar, Stavanger.

Helene Randine Hveberg, Solaveien 23, Sandnes.
Gyda Elvira Øgland, Eidsvoldsgate 42, Sandnes.

Rebekka Loge nr. 5 De Syv Stjerner, Bergen.

Fru Signe Færeveaa, Vinjesgate 3, Bergen.

Rebekka Loge nr. 7 De Hvite Liljer, Kristiansand S.

Fru Solveig Jørstad, Østre Strandgate 44, Kristiansand S.

Rebekka Loge nr. 9 Caritas, Oslo.

Fru Anna Grytten Madsen, Fr. Stangsgate 46, Oslo.

LES ANNONSENE

AAGOT BØHM

BLOMSTERHANDEL OG KRANSEBINDERI
Etablert 1880

Olaf Ryes plass 1

Telefon 37 06 02

KABA

Restauranten med
det gode lunsjbord
Stortingsgt. 28, Oslo
Telefon 41 05 08

Tjomslands Begravelsesbyrå a/s

Inger Aronsen Tjomsland

Thv. Meyersgt. 33, vis à vis Paulus kirke
Telefon 37 17 50. Privat 37 00 01

Gjør Deres innkjøp av kranser og blomster i

LA FLEUR

Blomsterforretning
Innehaver: Fru Dagmar Halvorsen
Øvre Slottsgt. 7 (inng. Prinsens gt.)
Telefon 42 20 72, privat 46 34 20

Redaktør: Ragnhild Evjen.

Trykt i City-Trykkeriet. Inneh.: Br. Arne Olsen, Oslo.